

Sygn. akt III CZ 46/18

POSTANOWIENIE

Dnia 18 stycznia 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Marta Romańska (przewodniczący)

SSN Marian Kocon (sprawozdawca)

SSN Anna Kozłowska

w sprawie z powództwa P. S.

przeciwko K. S.A. w K.

o zapłatę,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 18 stycznia 2019 r.,

zażalenia strony pozwanej

na wyrok Sądu Okręgowego w K.

z dnia 28 czerwca 2018 r., sygn. akt XII Ga (...),

uchyla zaskarżony wyrok.

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 28 czerwca 2018 r. Sąd Okręgowy w K. uchylił wyrok Sądu Rejonowego w K. z dnia 16 marca 2017 r., w sprawie z powództwa P. S. przeciwko K. spółce akcyjnej w K., o zapłatę.

Orzeczenie zaskarżyła pozwana, wnosząc o uchylenie wyroku Sądu Okręgowego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 386 § 4 k.p.c., poza wypadkami określonymi w § 2 i 3, sąd drugiej instancji może uchylić zaskarżony wyrok i przekazać sprawę do ponownego rozpoznania tylko w razie nierozpoznania przez sąd pierwszej instancji

istoty sprawy albo gdy wydanie wyroku wymaga przeprowadzenia postępowania dowodowego w całości. Treść omawianych przepisów wskazuje, że możliwość uchylecia wyroku przez sąd drugiej instancji została ograniczona wyłącznie do sytuacji wyczerpująco w tych przepisach wymienionych. Oznacza to, że nie ma podstawy do dokonywania wykładni rozszerzającej przesłanki „nierozpoznania istoty sprawy” (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 19 grudnia 2012 r., II CZ 141/12, niepubl., postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 7 marca 2013 r., II CZ 193/12, niepubl.).

Orzecznictwo Sądu Najwyższego jednolicie przyjmuje, że nierozpoznanie istoty sprawy w rozumieniu art. 386 § 4 k.p.c. występuje wtedy, gdy sąd pierwszej instancji zaniechał zbadania materialnej podstawy żądania pozwu lub zarzutów merytorycznych przeciwstawionych zgłoszonemu roszczeniu. W sprawie taka sytuacja nie występuje. Wprawdzie Sąd Rejonowy błędnie ocenił możliwość wystąpienia zbiegu roszczeń odszkodowawczych z tytułu niewykonania lub nienależytego wykonania zobowiązania i z tytułu czynu niedozwolonego, jednak w uzasadnieniu dokonał dość szerokiej oceny prawnej podstaw odpowiedzialności pozwanego, prowadzącej m.in. do przyjęcia, że działanie spółki nie powodowało łamania przepisów prawa, zaś tak rozumianą bezprawność należy łączyć z przesłankami z art. 415 k.c. Brak omówienia wszystkich możliwych aspektów odpowiedzialności pozwanego wskutek wyrządzenia szkody z tytułu czynu niedozwolonego nie stanowi jeszcze nierozpoznania istoty sprawy w rozumieniu art. 386 § 4 k.p.c.

Z tych względów Sąd Najwyższy postanowił jak wyżej.